

Johannes R. Becher,
Müde

Müde bin ich alles dessen,
All der Pein, jahraus, jahrein,
Und ich will nichts als vergessen
Und will selbst vergessen sein.

O wie müd bin ich des allen,
All der jahrelangen Pein.
Herbstzeit ist. Die Blätter fallen.
Und wir gehn ins Dunkel ein.

*Verkinto de tiu ĉi Germana poemo estas JOHANNES R. BECHER (*1891-05-22 – †1958-10-11).*

Arg-799-1602 (2013-01-30 22:31:44)

Mi, Manfred Retzlaff, trovis tiun ĉi poemon en la gazeto "Ostseezeitung" (= Baltamara Gazeto), semajnfina eldonaĵo de l' 7./8. de Aŭgusto 2004, en la artikolo "Darßer Gedichte ohne Illusionen" (= Darsaj poemoj sen iluzioj) de M. Schümann. Ĝi estas trovebla en la poem-libro "Wolkenloser Himmel" (= Sennuba ĉielo), eldonita en 2004 de s-ro Jens-Fietje Dwars, eldonejo Quartus, Germanio.